

Lande — jeg skal særlig nævne Frankrig — man ønsker ikke at gøre det tillokke for Ungdommen at gaa ind i disse statslønnede Embeder, men jeg tror ganske vist, at Fristelsen til at gaa ind i Toldtaten er, som jeg sagde før, ikke meget stor, og jeg tror heller ikke, at den vilde blive synderlig større, hvis man gik til en saadan Forbedring som den, jeg har gjort mig til Talsmand for, og som for de lavest lønnede er lidt videregaaende end den, Regeringen har foreslaet. Afdøde Berg har ved ikke faa Lejligheder udtalt den Anskuelse, at man bør lønne de Embedsmænd, man har Brug for, paa en anstændig Maade. Til Gengæld bør man være meget varsom med ikke at ansætte flere, end man behøver. Naar nu denne Sag om Toldembedsmændenes Lønninger kommer til Drøftelse i et Udvalg, vil det være rimeligt og rigtigt, om man i dette Udvalg tager under Overvejelse, hvorvidt der eventuelt kan spares noget paa Udgifterne til Toldvæsenet. Disse Udgifter andrage nu over 3 Mill. Kr. aarligt, og deri er ikke medregnet Pensionsbølbene paa § 16; det er altsaa allerede et meget stort Beløb, der udgives til Toldvæsenet, og man maa være fuldstændig klar over, at man hele Landet over vilde betragte det som højst uheldigt, hvis Resultatet af Reformbestræbelserne paa Toldlovgivningens Område sluttelig skulde blive det, at man ikke fik en Toldreform, men kun en Forhøjelse af Toldembedsmænds Lønninger. Jeg tror, det hele Landet over vilde gøre et meget uheldigt Indtryk. Jeg har søgt saa klart som muligt at fremstille Situationen, som den er. Jeg vil nødig fremkalde nogen Skuffelse hos Toldembedsmændene, der have henvendt sig til mig og sikkert ogsaa til andre Medlemmer her i Tinget med deres begrundede Klager. Jeg vil anbefale, at man gør, hvad man kan, og hvis disse Embedsmænds Forventninger ikke gaa i Opfyldelse, vil jeg sige: Der ligger stadig et Lod i Vægtskaalen, som man maa tage med i Beregning, og det er hele den foreliggende politiske Situation. Her i Tinget vil man nu som før være meget varsom med at imødekomme Ønsker fra den bestaaende Regering, fra Højreregeringens Side, der gaa ud paa en Forhøjelse af

Embedsmændenes Lønninger, men for mit Vedkommende vil jeg slutte med at anbefale Sagen til Tingets Velvilje.

Høegh-Guldberg: Naar jeg tager Ordet i denne Sag, kan jeg med Hensyn til de faktiske Oplysninger ganske slutte mig til, hvad der ved Finanslovens første Behandling og i Dag er blevet udtalt af det ærede Medlem for Sorø Amts 3dje Valgkreds (Køedt). Naar jeg tager Ordet, er det ligesom det ærede Medlem paa Opfordring fra mange Toldmænds Side, og jeg kan ogsaa ganske slutte mig til det, han udtalte, at hvorvel man ikke skal gøre det særlig fristende at søge Statens Embedsstillinger fremfor andre Erhverv, maa man virkelig heller ikke skabe saadanne Forhold, at ærlige Folk og Folk, som ere bekendt med Forholdene, maa fraraade gode Kræfter at træde ind i en saadan Stand. Jeg kan ikke nægte, at det forekommer mig, at det foreslaaede er et Minimum af, hvad man maa ønske, at der maa komme disse Mennesker til gode. Det er, som allerede nævnt, en meget lang Fordannelsesetid, de underkaste sig, og de Gager, de kunne naa til i Tiden, ere ikke noget, der sætter Fantasien i Bevægelse. Det er kun til det tarveligste Underhold. Naar en saadan Toldembedsmand ikke kan faa en Trævelserslejlighed under 300 Kr., naar han skal afse Beløb til Skolepenge, til Skatter, til Enkeforsørgelse, Udgifter til en anstændig Uniform og meget andet og fremfor alt til nødtørftig Underhold for sig og sin Familie, er det det vanskeligste Arbejde, han har at udføre i Døgnet, at faa sin Gage til at slaa til. Og der er en Ting til, jeg gerne vilde henlede Opmærksomheden paa — jeg tror ikke, den ærede foregaaende Taler gjorde det — det er, at de ere engagerede saa meget, deres Arbejde tager en saa stor Del af Døgnet, at de ikke som mange andre Embedsmænd have Lejlighed til Bierhverv, de maa nøjes med, hvad deres Gage giver dem. De have ikke Lejlighed til at kunne tjene noget Tillæg udenom og ved Siden af paa lovlig og regelmæssig Maade. Dette i Forbindelse med, at Stillingen er ansvarsfuld, at den giver nærliggende Lejlighed til Fristelser, gør, at jeg synes, der er den største An-